

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням виробничо-комерційної фірми “Юніком-Південь” щодо офіційного тлумачення положень статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 вересня 2000 року
№ 55-у/2000

Справа № 2-53/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича – суддя-доповідач,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням виробничо-комерційної фірми “Юніком-Південь” щодо офіційного тлумачення положень статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тихого В.П. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Виробничо-комерційна фірма “Юніком-Південь” звернулась з клопотанням про необхідність офіційного тлумачення положень статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільного процесуального кодексу України у зв’язку з наявністю неоднозначного їх застосування Верховним Судом України стосовно підвідомчості справ про відповідність Конституції України (конституційність) законів України. Суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що існує наявна розбіжність між ухвалою Верховного Суду України від 10 листопада 1999 року, ухвалами Вищого арбітражного суду України від 11 жовтня і 29 листопада 1999 року, якими було відмовлено у прийнятті позовної заяви фірми “Юніком-Південь” до Верховної Ради України про визнання нечинною статті 211 Кримінального кодексу України у зв’язку з непідвідомчістю справи судам загальної юрисдикції, та пунктами 2 і 8 постанови Пленуму Верховного Суду України від 1 листопада 1996 року № 9 “Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя”, згідно з якими, на думку фірми “Юніком-Південь”, судам підвідомчі скарги на відповідність Конституції України (конституційність) законів України.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 13 липня 2000 року відмовила у відкритті конституційного провадження в цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” за невідповідністю конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України “Про Конституційний Суд України”.

Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо

офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення відсутні дані про неоднозначне застосування судами України чи іншими органами державної влади положень статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільного процесуального кодексу України стосовно підвідомчості справ щодо відповідності Конституції України (конституційності) законів України.

Посилання ж суб'єкта права на конституційне звернення на розбіжність між ухвалами Верховного Суду України від 10 листопада 1999 року, Вищого арбітражного суду України від 11 жовтня і 29 листопада 1999 року про відмову в прийнятті позовної заяви фірми “Юніком-Південь” до Верховної Ради України про визнання нечинною статті 211 Кримінального кодексу України та пунктами 2 і 8 постанови Пленуму Верховного Суду України від 1 листопада 1996 року № 9 “Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя” стосовно підвідомчості справ про відповідність Конституції України (конституційність) законів України не відповідає дійсності, оскільки пункти 2 і 8 зазначеної постанови не містять положень про підвідомчість судам загальної юрисдикції справ щодо відповідності Конституції України (конституційності) законів України.

Положення норм статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільно-процесуального кодексу України стосовно непідвідомчості судам загальної юрисдикції справ щодо відповідності Конституції України (конституційності) законів України застосовуються однаково.

Наведене свідчить, що підстави для конституційного звернення, передбачені статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, відсутні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням виробничо-комерційної фірми “Юніком-Південь” щодо офіційного тлумачення положень статей 55, 124 Конституції України, статті 83 Закону України “Про Конституційний Суд України” та статті 4 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ